

Mláčovický zpravodaj

Z obsahu vydání:

- hasičský bál
- pozvánka na divadlo
- střípky z městečka
- kominici pro rok 2012

Číslo 2

Únor 2012

Ročník 16

Radnice připravila i letos velké projekty **PLÁNY MĚSTEČKA PRO ROK 2012**

Koncem loňského roku schválili mlázovičtí zastupitelé obecní rozpočet pro rok 2012. Pojďme se společně podívat, co zajímavého čeká městečko a jeho obyvatele v letošním roce.

Největším projektem roku je výstavba nového sběrného dvora. Za výrazného spolufinancování Státního fondu životního prostředí vznikne na místě stávajícího shromaždiště odpadů, moderní zařízení pro Mláčovice a pět okolních obcí. Kromě kompletní stavební části bude sběrný dvůr vybaven kontejnery na jednotlivé komodity a také pořízen štěpkovač na efektivní likvidaci větví, roští a dalších rostlinných materiálů ze zahrádek a veřejných prostranství.

Další akcí, na niž obdrží městečko dotaci z evropského programu Leader, je rekonstrukce zanedbané tělocvičny. Letošní první etapa počítá s výměnou oken, novým topením, výměnou osvětlení a výmalbou. Podaná je také žádost o dotaci na restaurování oken na kostele, které jsou v havarijním stavu. Její realizace záleží pouze na přidělení finančních prostředků.

V plném proudu je revitalizace místního hřbitova. Po vykácení starých tují a vyfrézování pařezů, bude provedena nová výsadba a v případě příznivého finančního vývoje započata oprava kapličky. Kompletní rekonstrukce se dočká také topení v obecní hospodě, protože dosavadní rozvody již zcela dosloužily. Probíhá oprava dalšího bytu v obecní bytovce,

kteří bude během jara opětovně pronajat.

Havarie potrubí odvádějícího vodu pramenící „U Žabky“ donutila zastupitele zařadit do plánu letošních akcí položení nového vedení, aby nedocházelo k podmáčení polí nad Rybníčkami, včetně přilehlých domů. Na jaře se na své místo před hasičskou zbrojnicí vrátí restaurovaný křížek, úpravy se dočká i okolní prostranství.

Velkou neznámou jsou doposud plány společnosti ČEZ. Po loňském zrušení realizace kabelizace velké části městečka, musíme mít i letos připravené prostředky na financování nového veřejného osvětlení a rozhlasu, jejichž rozvody by se pokládaly do společného výkopu. Zda-li letos k realizaci dojde však není vůbec známo.

Nová střecha se během roku objeví nad traktorovou garáží. Havarijní stav té stávající již několik let způsobuje masivní

zatékání do krovu. Děti ve školce se mohou těšit na zbrusu nový nábytek a pérová skákadla na zahradě. Kromě toho budou vyměněna zbývající okna a vstupní dveře směřující do školkové zahrady.

Městečko chce připravit projekt na prodloužení vodovodu v Hořické ulici, s následným položením posledních 150m vedení tak, aby bylo možné v dalších letech dokončit chodník ke hřbitovu, bez zbytečného poškození nových dlažeb.

Na nové vybavení se mohou těšit hasiči, v ordinacích lékařů dojde k částečné obměně nábytku. Očekává se další zaměřování skutečných hranic obecních pozemků, následná tvorba geometrických plánů a případné nápravy zjištěných nesrovnalostí.

Všichni návštěvníci obecních webových stránek se mohou těšit na jejich výraznou úpravu. Vyvolaná je především nutností zapracování nových legislativních požadavků. Protože se zaplňuje lokality Cihelna novými obyvateli, dostojí Mláčovice svému slibu a vybudují zde v letošním roce veřejné osvětlení.

Mimo to bude probíhat běžná údržba zeleně, veřejných prostranství a objektů městečka, i když letos velmi ztížená. Vypadá to, že nebudou k dispozici pracovníci na veřejně-prospěšné práce a pro jednoho pracovníka je připravený objem prací nezvládnutelný. Proto prosíme veřejnost o shovívavost, nebude-li vždy vše upraveno, jako v předchozích letech.

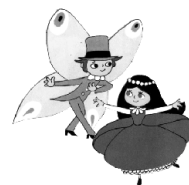
OJEDINĚLÉ POHLEDY se nabízely všem, kteří procházeli koncem února kolem hřbitova. Kromě zasněženého krkonošského panoramatu byl současně k vidění v akci velký lesní štěpkovač, pařezová fréza i pracovníci městečka odvázející pokácené dřevo. Práce byly prováděny co nejcitlivěji vůči pietnímu místu.

RIZIKOVÉ KÁCENÍ mají za sebou pracovníci městečka, kteří dokončili odstraňování přestárých tují na hřbitově. Kácení dřevin muselo probíhat velmi opatrně, po malých částech tak, aby nebyly poškozeny hroby či vybavení hřbitova. Složitě úkony počátkem února komplikoval také arktický mráz.

POZVÁNKA NA MAŠKARNÍ REJ DĚTÍ

Městečko Mláčovice, rodiče dětí a MŠ Mláčovice chystají pro děti velký maskarní rej. Akce se uskuteční v sobotu 17. března 2012 od 14.00h na sále mlázovického Radnice. Pro děti je připravené odpoledne plné soutěží o ceny, tombola a diskotéka Mirka Dvořáka.

SERIÁL LEGIONÁŘ LADISLAV JOHN Z MLÁZOVIC - 9. DÍL

Před dvěma lety vycházel v Mlázovickém zpravodaji seriál o legionářích z 1. světové války, kteří se narodili nebo žili v Mlázovicích. Toto vyprávění vzbudilo velký ohlas u našich čtenářů. Jeho autor, pan Ivo John, obdržel další velmi zajímavé materiály k tomuto tématu, proto se rozhodl napsat jeho pokračování, které Vám přinášíme. Pokračování z minulého čísla:

Za krátkou chvíli byli na peróně, zde se seřadili, průvodčí voják je vzal pod svoje velení a dosti spěšným krokem pokračovali dále. Při pohledu na město Ladislava upoutalo množství dřevěných domků, ke kterým také zamířili. Byla to totiž místní nemocnice.

Vešli vraty na rozlehlé prostranství dokola obklopené domky, určenými pro nemocné vojáky. Byli okamžitě vpuštěni dovnitř, všichni se museli svléknout, své věci dát do pytlů a zůstala jim v ruce jen čepice, boty a drobnosti. Dostali číslo, známku jako doklad a odešli do vedlejší místnosti. Zde se nacházela koupelna, ve které se již koupalo. Ladislav sem též vešel, uložil si stranou své věci, aby mu je někdo neodcizil a vlezl do vody.

Ve vedlejší místnosti, kudy musel každý projít, byli prohlédnuti, popř. ošetřeni a byly jim obvázány rány. Maje na sobě čisté prádlo, odcházeli ven, kde byli sčítáni a pak maďarskou sestrou červeného kříže ubytováni v rozlehlých místnostech, kam se vešlo až sto mužů. Zanedlouho vešel do místnosti lékař se dvěma sestrami a začal prohlídku hned od vchodu, až došlo i na Ladislava. Lékař se na něho zahleděl upřímným pohledem a vyčítavě se ho tázal, co ho bolí. On odpověděl, že ho nebolí docela nic, pouze nemá takovou chuť k jídlu. „Dobře“, odvětil spokojeně lékař. Za tuto odpověď byl Ladislav velmi rád, neboť na něho mluvil slovensky.

Uplynulo několik dnů, během nichž napsal šest lístků domů a známým i venku započalo velice chladné a nevlídné počasí. Vedle něho se nalézal jako soused Němec, který znal velmi dobře česky. Hned mu začal vypravovat, že se narodil blíže Budějovic na jednom dvoře a že pocházel ze šlechtického rodu. Také mu pověděl, že jeho otec měl ve svém držení velkostatek. Na otázku, jaké má rodové jméno, odpověděl, že nemůže přesně tvrdit, jestli jeho někdejší předek nepocházel z české rodiny, neboť před léty si prohlížel rodinný archiv otce a tam se dočetl, že

původní jméno bylo Hubáček. Je možné, že jeden jeho předek dal svoje jméno změnit na Theodora Hubaciuse, rytíř z Kottnova. Jejich trvalé sídlo se ještě doposud zachovalo, avšak bylo ve zříceninách blíže Táboru a sluje se Kottnov. Později otec statek prodal a odstěhoval se do Budějovic, zatímco on odešel do Prahy a začal tam studovat ve „Strakově akademii“. Učení ho moc nebavilo, tak odešel do Vídně. Dostal tam místo na ministerstvu železnic jako úředník. Měl také velkou zálibu v holkách. Našel si dívku ze Štětína, z Němce a zamiloval se do ní. Byla ve Vídni u tety. Věna měla 15.000

k odjezdu do jiného zdravotního zařízení, takže odpoledne sesbíral všechny své věci a odebral se s dalšími na stanici. Zde usedli do vlaku a zanedlouho ujížděli kupředu. Jako obvykle se díval ven do přírody a zde již viděl veliké lány osetého obilí, ozimů a všude samá rovina bez lesů. Konečně se vlak zastavil a průvodčí voják spěchal kolem vlaku a hlásil, že mají vystoupit ven na perón.

Během několika minut marodi opouštěli nádraží a vešli na ulici, která již byla osvětlena elektrickým světlem. Ladislav si všiml, že se nacházejí v Rimavské Sobotě a tento nápis byl napsán v maďarštině. Přesli několik ulic a zastavili před budovou o dvou poschodích, což bylo gymnázium. U jeho vchodu vlál prapor červeného kříže a stál zde voják na stráži. Po vejítí do budovy přicházeli jeden po druhém, jak byli písařem z kanceláře sčítáni.

Celkový počet byl přes tři sta pacientů. Ladislav se dostal do deváté světnice společně s Hubaciusem. Tato světnice měla 25 postelí a všechny se obsadily. Šaty byly opět ponechány na chodbě. Každý také dostal do ruky jednu známku a druhou na oděv. Do světnice přišla sestra, která se hned u dveří německy zeptala Hubaciuse, jaké národnosti jsou pacienti a on jí odpověděl, že většina jsou Češi.

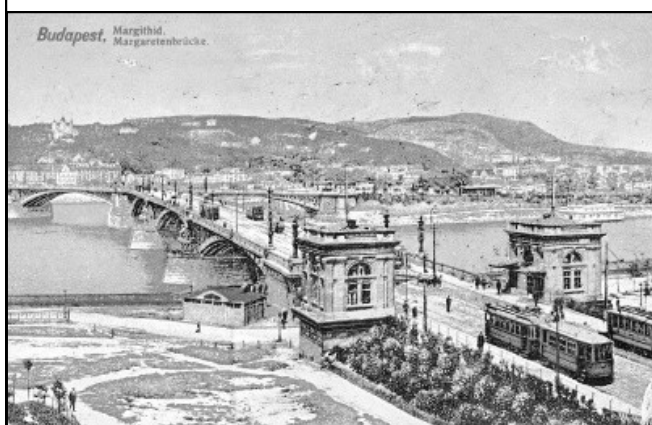
Po večeri, která byla dobrá, ulehli na čistou běloskvoucí postel, pod hlavou prachovou podušku a přes sebe čistou přikrývku. Ladislav byl tak unavený, že okamžitě usnul. V šest hodin ráno se otevřely dveře a někdo hlasitě rozkázal, ať jdou do kuchyně na kávu. Než se stačil Ladislav zvednout, dva Bosňáci uchořili basu se šálky a spěchali do kuchyně. Za malou chvíli všem nápoj přinesli. Po snídani se umylo nádobí, sestra otřela stůl, zametla světnici a čekal se příchod lékaře.

Ten k deváté hodině došel s přáním dobrého jitra. Začal prohlížet nové pacienty, z nichž každý měl nějakou bolest, až konečně stanul u Ladislava. Ten mu mlčky předal lístek. Lékař na něho pohlédl a zeptal se, co ho bolí. On odvětil, že ho nebolí nic, jen mu není stále dobře. Lékař se zadíval z blízka do očí a skončil prohlídku. Potom přešel k sousedovi, jenž mu též předal lékařskou zprávu. U něho prohlídka skončila ještě rychleji, neboť měl žaludeční neduh. Na druhé straně postele byl uveleben také Čech a to selský synek Bohumil z Lehotic na Moravě.

Mlázovický legionář pobýval při léčení své nemoci i ve zdravotnickém zařízení v Moravské Ostravě (pohlednice nahoře)

Na spodní pohlednici je tehdejší Budapešť - metropole, kde mělo rakouské mocnářství velkou podporu ve válce proti Srbsku

marek, ale dlouho s ní nežil. Vypukla totiž válka a on učinil malé provinění, za které musel nastoupit službu jako střelec u pluku do Budějovic. Zanedlouho odjel s pochodovým praporem na ruskou frontu. Takto dokončil Hubáček své vyprávění.

Mezi tím byla všechna světla vypnuta a sestra Matilda, která měla tuto noc službu, procházela s lampou v ruce každou uličku mezi postelemi. Ladislav nemohl usnout a hleděl na její krásnou postavu plnou vnaďů a se zájmem sledoval každý její krok.

Od chvíle, co přišel do této nemocnice, uplynulo deset dnů a Ladislav byl opět vypsán s dalšími pacienty

Rád vypravoval o svém domově, jeho Moravěnce, dívkách ve své dědině i o sestře Ludmile. Ladislava tento rozhovor nevýslovně bavil. Hubacius zase vyprávěl o svém životě ve Vídni, takže čas jim lépe ubíhal a měsíc listopad se blížil ke konci.

Zdravotní stav se Ladislavovi zlepšil, nemoc ho opustila a cítil se téměř zdravý. Byl tomu vděčen, že je před zimou a mrazem tak pěkně schovaný, a proto velice hleděl, aby v nemocnici vydržel co nejdéle.

Po večeri téměř každý den spěchal do přízemní světnice do č. 11, kde se scházeli Češi z celého přízemku. Bylo tam velmi veselo, zpívalo se a vyprávěly se humorné historky, kterých bylo dost a dost. Do tohoto pokoje chodili i ve dne, jelikož zde čeští umělci dělali pestře ryté a vykládané prsteny z aluminia. Byla radost na jejich práci pohledět.

Některé dny ale Ladislav na návštěvu jít nemohl, neboť písař z kanceláře přinesl české noviny, na které se velmi těšil. Ponejvíce to byly „Národní listy“, „Národní politika“ a občas přinesl „Venkov“ i „Slovenské Noviny“. To měl čtení, že až ve svém srdci cítil spokojenost, když měl tolik potřebných zpráv před sebou. Hubacius zase četl noviny německé, které písař přinášel těmto příslušníkům každý den.

Další den se bavil psaním dopisnic, pohledů domů a svým přátelům. Příští den opět spěchal do pokoje č. 11, kde jako vždy bylo plno Čechů pohromadě, ale většinou starší obličeje, což neubralo na zábavě. Tradičně nejlepší náladu vždy udělal zpěv a zvuk, který se velebně vyjímal. Zvláště, když se zpívalo vážně a sestry ve vedlejších pokojích stávaly u dveří, které si nechaly pootevřené a velmi napjatě poslouchaly. Když pohlédl na dívky, viděl samé černoooké Maďarky. Velice se usmívaly, když se na ně některý z Čechů zadíval. Byla tu pouze jediná Slovačka, velmi spanilá dívka, urostlá, vyššího vzrůstu, vyvinutá prsa a plné boky. Když ji Ladislav viděl procházet se, vždy se za ní se zálibou podíval a díval se tak dlouho, pokud mu nezmizela z očí.

Uplynul delší čas a venku již nastávalo zimní počasí. Chvillemi padal sníh a také začínalo mrznout. Ladislav sledoval se spokojenou myslí příchod tohoto špatného počasí. Byl v teple a lékař si ho už tolik nevšímal. Jistě tušil,

že je Ladislav téměř zdravý, ale přesto ho ještě ponechal v nemocnici. Byl tam již přes měsíc a za celou dobu byla od vyššího lékaře jen dvakrát provedena prohlídka. Ladislav tomu vždy nějak ušel a lékař ho z nemocnice nevypsal k bojovému útvaru. Hlavně si přál, aby zde vydržel alespoň přes ty nejhorší zimní měsíce.

Hubacius rád vyprávěl o situaci na frontě a Ladislav se při tom dosti bavil. Hlavně když se zmínil o vojenské operaci v Rusku. Na to mu vždy Ladislav odpovídal, že by velice rád viděl ruské vojsko hodně blízko. Nejlépe aby přišli až sem a vzali je i s nemocnicí, čemuž se pousmál a zadíval se na Hubaciuse. Ten

nenávidí, neboť jsou nepřáteli našeho národa. Ten to však Hubaciovi vyzradil, což mu bylo řečeno a bylo z toho zle. Od té doby se již o podobných věcech nezmiňoval, jelikož to bylo velmi nebezpečné.

Čas ubíhal do moře věčnosti a pomalu se blížily Vánoce. S nimi také přípravy, ale když byl někdo z každé rodiny na válečném poli, kde musel nasazovat svůj život za cizí zájmy, bylo to velice smutné. Vše bylo tak rozrušeno a nikde nebylo ani malé naděje na mír. Přesto všechno utrpení se ve světnici dělaly přípravy k oslavě vánočních svátků a stromky do všech světnic byly dodány od nemocniční správy. Hubacius a ještě dva Pražané, Vlnas a Tichý, šli do města nakoupit za společné peníze různé ozdoby. Přinesli vše, co bylo třeba, ponejvíce barevný papír.

Ladislav byl vyzván, protože znal částečně knihařství, aby se pokusil udělat několik řetězů z papíru. Když byl stromek ustrojen, všichni se velice těšili na Štědrý den. Konečně nastaly vánoční svátky a Štědrý večer roku 1915. Ladislav se zamyšleně zadíval na vyzdobený vánoční stromek a při tom pohledu si vzpomněl na Vánoce v minulém roce, kdy byl u pluku v Jičíně. I tenkrát měli stromek pěkně okrášlený a stýskalo se jim po domově a jejich nejbližších.

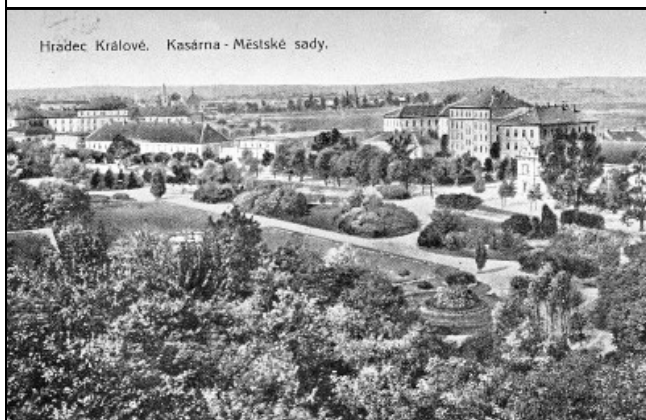
Každý ve světnici se nalézající pacient obdržel vánočku, psací potřebu a různé ovoce. Z továrny pak dostali balíček sladkého cukroví a také nějaké ovoce. Mezitím přišla do místnosti sestra, zastavila se u Hubacia a prohlásila: „Zanedlouho sem přijdou z vedlejší světnice přátelé Vám Štědrého večera dámy z města a mezi nimi jest též plukovník od zdejší posádky“. Všichni utichli a napjatě očekávali příchodu jmenovaných. Náhle se otevřely dveře a jako první vešel pobočník pana plukovníka, poté plukovník, několik dam a ošetřující lékař. Pan plukovník se ujal slova a pravil: „Přeji Vám šťastný a veselý večer a zároveň svátky vánoční. Byl bych rád, kdybyste se od dnešního dne za rok již nacházeli v plném zdraví v rodinném kruhu. Všichni srdečně poděkovali a oni odešli do další komnaty. Dlouho do noci se pak povídalo, než zhasla světla a šlo se spát.

Nastalo jítro, všude bylo plno sněhu, takže si Ladislav sám pro sebe řekl, že nastaly právě bílé Vánoce.

Pokračování příště

Hradec Králové (na dobových pohlednicích) - místo, kde Ladislav John strávil během svého vojenského léčení dlouhé chvíle

Hradec Králové. Kasárna - Městské sady.

se však tvářil velice vážně a odpověděl: „Ladislave, kdybych tě neznal a nevěděl, že to povidáš takovým tónem a myslíš to jen z legrace, musel bych tě doopravdy udat. Jsi můj společník, ale i přesto taková slova nerad poslouchám!“

Ještě chvíli pokračoval v lamentování typu, jak moc dobře ví, že Češi mají většinou takové náhledy a velice by si přáli, aby Rus byl vítězem a oni to prohráli. Ladislav z toho vycítil, že není radno před ním takto mluvit. Poznal v něm velikého zuřivého Němce, přestože většinu života prožil v Čechách.

Z druhé strany postele byl Bohumil z Moravy také trochu načichlý austrofilstvím. Ladislav se mu zmínil, že Němci a Maďaři nás již od pradávna

Hasičský bál s rekordní účastí

Dobrá zábava a více než 200 návštěvníků. To jsou hlavní znaky plesu SDH Mlázovice, který se uskutečnil v pátek 24. února 2012 na sále mlázovické Radnice.

Mlázovičtí hasiči pořádají svůj bál s přestávkami již od svého založení v roce 1903. Jedná se o vyhlášenou kulturní akci, na kterou se těší dlouho dopředu mnoho obyvatel městečka i okolí. Letos premiérově hrála kapela Futrál ze Semil. Několik mladíků, společně se sólistkou na housle, nenechalo plesové hosty sedět v klidu. Zábava skončila až hodně nad ránem.

Jako doplňkový program proběhlo slosování vstupenek o ceny a místní restaurace připravila rozšířené MENU se zvěřinovými specialitami. Bohužel, ani letos neměli hasiči klid na zábavu. Po loňském požáru přestal, krátce po půlno-

ci, odtékat septik budovy a veškerý odpad se začal valit do přízemí. Někteří hasiči museli odložit obleky a v pracovních oděvech zabránili případným obrovským škodám na vybavení jídelny i hospody a také samozřejmě předčasnému ukončení dobré zábavy.

Nakonec ale všichni s úsměvem dodali, že jsou k pomoci připraveni 24 hodin denně a nejdůležitější je, že se ples povedl.

Změna při objednávání kominíků

Dlouhé roky byli mlázovičtí občané i chalupáři zvyklí objednávat si pravidelné kominické služby prostřednictvím přihlašování na Obecním úřadě. Radnice se tak snažila vyjít vstříc všem zájemcům a podílela se na co nejjednodušším systému. Bohužel, s příchodem nového zákona, který zavedl povinné revize každého komína, se zvýšily požadavky na práci kominíků nad rámec, který jsou schopni zvládat. Proto již v loňském roce docházelo k mnoha nepřijemnostem, kdy lidé čekali doma marně na objednaného a ohlášeného kominíka, přitom čerpali

dovolenou nebo vážili dlouhou cestu na chalupu. Obecní úřad ovšem objednávky předal a nemůže být za kominíky odpovědný ani jim nemůže organizovat práci. Protože se podobného chceme vyvarovat, přestává úřad přijímat objednávky na kominické služby a pouze zveřejňujeme příslušné kontakty dosavadních kominíků s tím, že se každý musí telefonicky sám domluvit nebo vybrat někoho jiného: **Zdeněk Brendl, Hořice (působí v obci dlouhá léta): 605 431 955**

Ota Kvíz, Miletín (v Mlázovicích od roku 2011): 606 595 657

Střípky z našeho městečka

● Pracovníci městečka dokončili v průběhu února kácení tují na hřbitově, odvoz dřeva i likvidaci klestu. Odborná firma následně provedla vyfrézování pařezů. Nyní čeká hřbitov komplexní úklid a poté výsadba zeleně naplánovaná dle projektu revitalizace. Veškeré aktivity probíhají přesně podle plánu.

● Pracovníci odborné firmy provedli koncem února výchovný řez všech stromů vysázených v rámci projektu „Revitalizace veřejných prostranství“ na Náměstí a malém náměstí. Dále byly odborně ošetřeny nové lípy v centru, které si v roce 2007 vysázeli sami mlázovičtí občané a chalupáři. Novým výsadbám je pravidelně věnována velká péče, aby byla zajištěna jejich dobrá kondice a dlouhověkost.

● Rovněž během února byla dokončena další etapa složité demontáže staré nevyužité vzduchotechniky v budově Radnice, kterou provedli pracovníci městečka.

● V polovině února provedli tesaři zpevnění konstrukce stropu na Kosteletě Nejvyšší Trojice. Byl posílen původní, částečně hnilobou a škůdci narušený systém krovů, který nese stropní trámy.

● Městečko v rámci pravidelné podpory místních hasičů, zakoupilo počátkem roku 6 párů speciální zásahové obuvi pro členy výjezdové jednotky a 2 uniformy pro společenské akce.

● Během února došlo k částečné obměně nábytku v ordinaci praktického lékaře, v rámci zlepšování podmínek pro místní lékaře i v souladu s požadavky pracovníků okresní hygieny.

Život bez bariér, občanské sdružení v Nové Pace otevřelo pro pacienty novou

PŮJČOVNU KOMPENZAČNÍCH POMŮCEK

- * mechanické vozíky dětské i dospělé, stavěcí, polohovací a sportovní
- * elektrické tříkolky a vozíky, polohovací lůžka, antidekubitní matrace
- * chodítka, berle, pomůcky do koupelny, klozetová křesla a další

Informace obdržíte:

*Centrum Život bez bariér v Nové Pace, Opolského 148, (bývalá nemocnice), telefonické dotazy na: 737 847 507
e-mail: hylmarova.ilona@seznam.cz*

POZVÁNKA DO DIVADLA

Zveme malé i velké diváky na premiéru divadelní pohádky na motivy K. J. Erbena "Rozum a štěstí", kterou sehraje divadelní soubor Erben Miletín na sále mlázovické Radnice v sobotu 24.3.2012 od 17.00 h.

VSTUP ZDARMA

Rozum se dohadoval se Štěstím, kdo z nich je důležitější a nakonec se dohodli, že to vyzkouší na jednom mládenci.

Jak už to v životě bývá, jenom rozum k životu nestačí a nakonec potřebuje člověk i trošičku toho štěstí.

A teprve, když se Rozum potká se Štěstím, to je to pravé ořechové a nastane ta správná chvíle ...

MLÁZOVICKÝ ZPRAVODAJ č.2/2012, vydáno 29.2.2012, nákladem 270 ks

Vydává: Městečko Mlázovice

Redakční rada: Tomáš Komárek, Martin Vágenknecht, Blanka Johnová

Více informací o dění v městečku získáte na Internetu - www.mlazovice.cz